

povećanje fizičke mane mucanja i bol zbog gubitka životnog druga. Visina time nastale efektivne štete ne može se sa sigurnošću utvrditi. No s obzirom na to što se nesreća desila daleko od tužiteljice, nadalje da smrt nije odmah nastupila, kao i s obzirom na to što je tužiteljica znala da joj je muž radnik u opasnom pogonu, ovaj sud smatra da se s obzirom na sve okolnosti slučaja pravično zadovoljenje može ocijeniti iznosom od din. 300.000.-

Ovo zadovoljenje ne priznaje se malodobnom sinu, koji je u času nesreće imao tek 3 g. i 4 mj., jer dijete u toj dobi još ne može osjećati psihičku težinu i bol udarca kako ga osjeća odrasli čovjek.

Što se tiče naknade stvarne štete, ovaj sud polazi također od činjenice da se ni ona ne može sa sigurnošću utvrditi. Tužiteljica je svakako dospjela u materijalno lošije stanje nego što je bilo ono u kome se nalazila za života muža. Međutim, ona prima odgovarajuću mirovinu i plaću u novom radnom odnosu, a posebno prima mirovinu za sina; ona je osim toga primila iznos od din. 500.000.- s naslova osiguranja za koje je premiju platio tuženik; konačno radi se o mladoj osobi, koja sticanjem računih kvalifikacija može svoj materijalni položaj u razmjerno kratkom vremenu sama u velikoj mjeri popraviti. Ovaj sud smatra da se naknada stvarne štete u ovakvim slučajevima ne može utvrđivati ni putem aktuarskih računa, ni putem utvrđivanja rente, jer su faktori koji djeluju u pravcu promjene visine štete i suviše raznovrsni i mnogobrojni. U takvom slučaju treba stoga primjenom čl. 212. Zpp. takvu štetu utvrditi slobodnom ocjenom suda, pa je ovaj sud, uzevši u obzir sve relevantne okolnosti, našao da stvarna šteta tužiteljice i njenog sina može biti naknadjena isplatom iznosa od din. 500.000.- po osobi. Također je presudio da je i tužiteljičin zahtjev za isplatu kamata osnovan. S viškom zahtjeva sud je tužiteljicu odbio.

Z.R.

OKRUŽNI PRIVREDNI SUD SPLIT

Presuda od 15.III 1965.

Sudac: Andro Martinis

Stojnice i prekostojnice - Vremenska tablica - Ako postoje dvije vremenske tablice od kojih je jednu potpisao samo zapovjednik broda, a drugu zapovjednik i primalac, treba kao mjerodavno uzeti onu koju su potpisale obadvije stranke - Vremenska tablica je mjerodavna i za obračun vremena stojnica i prekostojnica, a ne samo za registra-

ciju toka ukrcaja odnosno iskrcaja

Brodar je primio na prijevoz određenu količinu pšenice. Prilikom iskrcaja nastao je spor o vremenu trajanja prekostojnica. Tužitelj je brodar, a tuženik špediter - primalac. Sud je djelomično udovoljio tužbenom zahtjevu, smatrajući da su prekostojnice dođuse nastale, ali ne u onom vremenu kako to tvrdi tužitelj.

Tužitelj se u dokaz svoje tvrdnje pozvao na vremensku tablicu od 5.IX 1962. godine, koju je potpisao samo zapovjednik broda. Tuženik neprotiv tvrdi da je u vremenskoj tablici potpisanoj 13.VIII 1962. godine od strane zapovjednika i primaoca navedeno da upotrijebljeno vrijeme iznosi 3 dana i 4 sata, tj. manje nego što tvrdi tužitelj. Razlika između ove dvije vremenske tablice proizlazi iz toga što u vremenskoj tablici od 13.VIII 1962.god. nije uračunata nedjelja, iako je brod već bio pao u prekostojnice. Tužitelj iznosi da je obračun u toj vremenskoj tablici netačan, jer da je opće poznato i prihvaćeno načelo prema kojemu se vrijeme prekostojnica računa kontinuirano bez odbitaka nedjelje i praznika.

Sud je prihvatio stajalište tuženikovo sa slijedećim bitnim obrazloženjem:

"Sporno pitanje je da li treba uzeti pri odlučivanju vremensku tablicu od 13.VIII 1962. godine ili pak vremensku tablicu od 5.IX 1962. godine; sud je riješio na način da je uzeo u obzir kao valjan dokaz samo vremensku tablicu od 13.VIII 1962. godine, i to zato što je jedino ona bila potpisana od predstavnika obiju stranaka, naime nju je sastavio brodar - zapovjednik broda, a potpisac je primalac i agencija broda u Pločane.

U toj vremenskoj tablici ne postoji prigovor za utvrđeno u njoj vrijeme iskrcavanja od 3 dana, 4 sata i 0,0 minuta.

Međutim u toj vremenskoj tablici postoji drugi prigovor, da bi brodski derići bili kratki, a ovaj prigovor sud je odbio.

Vremensku tablicu od 5.IX 1962. godine sud nije uzeo kao dokaz, jer tu tablicu obje stranke nisu potpisale, i time ona uopće ne može biti uzeta u obzir.

Sud je utvrdio iz teretnice br.1. od 7.VIII 1962.godine /na kojoj je tuženik potvrdio prijem/ i iz obračuna vozarine Jadranske pomorske agencije filijala Rijeka br.158/R od 21.VIII 1962.god, da je količina prevezenog tereta pšenice iznosila 237.520 kg, a iz spomenutog dopisa Lučke kapetanije Ploče proizlazi da dnevna norma za iskrcaj pšenice u toj luci po grotlu za brod koji ima jednu dizalicu na grotlu, i čija je

nosivost između 101 do 300 tona, iznosi 120 tona po grotlu.

Prema tome za ovaj teret od 237.520 kg stojnice broda iznose 1 dan, 15 sati i 36 minuta.

Kako je prema vremenskoj tablici od 13.VIII 1962. godine utvrđeno upotrijebljeno vrijeme iskrcaja od 3 dana, 4 sata i 0 minuta, a dopušteno vrijeme stojnice iznosi 1 dan, 15 sati i 36 minuta, odbija se da prekostojnice broda iznašaju 1 dan, 12 sati i 24 minuta".

N.P.

B/ Odluke stranih sudova i arbitraža

PRVOSTEPENI SUD ENGLJSKE

Pomorski odjel /Admiralty Division/

Presuda od 10.III 1965.

The "Acrux"

Privilegij na brodu - Engleski sud priznaje samo one privilegije na brodu koje poznaje englesko pravo - Talijanski privilegij tražbina socijalnog osiguranja pomoraca nije privilegij engleskog prava

Brod "Acrux" bio je u Engleskoj izvrnut sudskoj dražbi i prodan slobodan od stvarnopravnih tereta. Utržak od 66.000.- funti položen je u sud. "Cassa Nazionale della Previdenza Marinara" ustala je tužbom protiv sudskog pologa tražeći da joj budu isplaćeni dužni iznosi za socijalno osiguranje pomoraca na "Acruxu" u visini od £ 6.850.- i to kao privilegirana tražbina. Intervenijent "Banco di Sicilia", hipotekarni vjerovnik koji je interesiran da mu se hipoteka isplati u punom iznosu, tvrdio je da engleski sud nema jurisdikcije u konkretnom slučaju i da tražbina nije privilegirana.

Medju strankama je bilo neprijeporno da dug kao građanskopravni dug bivšeg brodovlasnika "Acruxa" socijalnom osiguranju postoji.

Sudac Hewson je najprije utvrdio da prema sl. /o/ Zakona o sudovanju od 1956. /Administration of Justice Act, 1956./ nema jurisdikcije in rem, jer se u toj zakonskoj odredbi pomorskom sudu daje nadle-